

ger fra omgivelserne. Det samme gør sig i endnu højere grad gældende for enlige forældre.

Jeg forventer, at alle Folketingets partier deler Venstres ønske om, at alle børn i landets daginstitutioner skal tilbydes et sundt frokostmåltid. Det er kernen i lovforslaget. Så kan der være uenighed om det, der ligger uden om selve kernen, nemlig teknikken og betalingen. Med hensyn til det sidste er det sådan, at det i Danmark er et nærmest ufravigeligt udgangspunkt, at borgerne betaler deres egen mad. Dette princip gælder for alle uden forskel. F.eks. betaler både landets beboere på plejehjem og de indsatte i fængslerne som alle andre borgere i det danske land for deres egen mad. Som forældre har man et ansvar for de børn, man sætter i verden. Det omfatter naturligvis også en pligt til at betale for den mad, som barnet sætter til livs. Derfor støtter Venstre, at man med lovforslaget giver kommunerne en øget frihed til at fastsætte forældrebetalingen, dog med det forbehold, at vi sikrer, at forældrebetalingen ikke må stige mere end 5 procentpoint. Om forældrebetalingen skal hæves, blander hverken Folketinget eller regeringen sig i. Det er i alle tilfælde en lokal prioritering og en afgørelse, der træffes af de ansvarlige politikere i landets kommunalbestyrelser.

Ordningen sikrer i øvrigt, at kommunerne ikke påføres yderligere udgifter i forhold til at sikre, at danske børn får et sundt frokostmåltid, men at forældrene, som det altid har været, betaler for deres egne børns mad. Man kan godt blive mindet om en fast vending i den økonomiske teori – there's no such thing as a free lunch. Det gælder i den økonomiske teori, det gælder også i virkeligheden. Der er altid nogen, der skal betale for frokosten. Nogle foretrækker, at det sker via skatten; Venstre foretrækker, at det sker direkte.

Det har også været vigtigt for Venstre at sikre, at vi får en socialt afbalanceret model i forhold til de børn, der kommer fra dårligt stillede hjem. Derfor vil børn, der i forvejen er på friplads, automatisk være omfattet af madordningen, uden at forældrene skal betale. Det er en ekstra håndsrekning til dårligt stillede familier, der også medvirker til at sikre lige muligheder og en god start for alle børn.

Så alt i alt kan det ikke overraske, at Venstre er glad for, at vi nu sikrer et sundt frokostmåltid til børnene i de danske vuggestuer og børnehaver, og at vi derfor støtter det foreliggende forslag.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Kenneth F. Christensen.

Kl. 15:46

Kenneth F. Christensen (S):

Ja tak. Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om det her ikke er et forsøg på at sende endnu en regning ud til kommunerne. Jeg har fornøjelsen af at sidde i Hvidovre Kommunalbestyrelse – jeg er ganske vist på orlov lige i øjeblikket – og vi har lige landet et budget her den 6. oktober, og der skulle vi bl.a. tage stilling til, hvorfra vi skulle finde finansieringen til at lave køkkener.

Med det her lovforslag er der lagt op til, at der skal stilles nogle rigtig gode køkkener til rådighed til at lave maden i. Men finansieringen mangler, og kommunerne er i forvejen presset af KL-aftalen med regeringen. For Hvidovre Kommunes vedkommende er anlægsgudgifterne nede på 100 mio. kr. i budgettet. Hvis man skal lave en optimal løsning, vil det koste mellem 40 og 45 mio. kr. at lave disse køkkener. Hvor skal de penge tages fra?

En anden indgangsvinkel er jo også ...

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er 1 minut. Vi nøjes med det her i første omgang. Så er det ordføreren.

Kl. 15:47

Karen Ellemann (V):

Tak for spørgsmålet. Det kan glæde mig at konstatere, at spørgeren er på orlov fra kommunalbestyrelsen, for det ville da i hvert fald bekymre mig, hvis man i Hvidovre Kommune ville bruge 40-45 mio. kr. på at anlægge køkkener i samtlige de kommunale daginstitutioner. Det er ikke nødvendigt for at servere sund og nærende kost til vores børn i daginstitutionerne, at der er fuldt udstyrede køkkener i enhver daginstitution. Det er naturligvis en lokal prioritering, om man finder det nødvendigt at anlægge store producerende køkkener i enhver daginstitution, men hvis man anvender 45 mio. kr. til at etablere det, anser jeg det for lidt uansvarligt.

Det er således, at i de institutioner, der i dag tilbyder forældrebetalt madordninger, er der nogle steder, hvor det bliver produceret i huset, i velfungerende køkkener i de store huse; der er også andre mindre institutioner, der køber madordninger fra centrale køkkener. Så der er mange muligheder, og muligheden er ikke alene at